

HOMILIE VIERDE ZONDAG VAN PASEN C ZA 11 / ZO 12 APRIL 2019

We kunnen het overall horen: het wordt moeilijk in de zorg. De kosten rijzen de pan uit. De vergrijzing neemt toe. Hoe moet het verder? Zorgen voor elkaar hoort echter bij een beschaafde samenleving en heel zeker bij een christelijke. Omzien naar elkaar moet voor een christen een tweede natuur zijn. We kennen de verhalen uit oude tijden en andere culturen. In het oude Rome werden de oude en zieke mensen in de rivier de Tiber gegooid. De Eskimo's lieten hun bejaarden in de koude achter en zij trokken verder. We kennen ook de verhalen, hoe de melaatsen werden buitengesloten uit de samenleving. Ze mochten niet meer in de mensengemeenschap komen. Als we één gedachte uit het evangelie centraal kunnen stellen, dan is het wel, dat Jezus omziet naar mensen. We kennen natuurlijk de vele genezingen die Hij verrichtte. Hij genas de lamme die door het dak aan zijn voeten werd neergelegd. Hij reinigde de melaatsen van hun vreselijke huidziekte. Hij liet de blinde Bartimaeus weer zien. Hij genas de knecht van de Romeinse leger-officier. Maar ook zocht hij mensen op, die door de samenleving met de vinger werden nagewezen, zoals de tollenaar Zachaeus en Maria Magdalena. Hij veroordeelde niemand en zag steeds het goede in de mensen die Hij ontmoette. Dat blijkt duidelijk in het gesprek met de Samaritaanse vrouw bij de waterput. Deze vreemde vrouw is voor Hem niet louter lucht, maar zij ontvangt van Hem een bijzondere erkenning. Jezus ziet de mensen verder in het hart met hun zorgen en pijnen en eenzaamheid. Zo ziet Jezus een hele mensenmenigte voor zich en Hij voelt medelijden, want ze lijken als schapen zonder herder.

Voor deze liefdevolle zorg voor mensen gebruikt Jezus dus beeldspraak en Hij omschrijft zichzelf als een herder die zorg draagt voor zijn schapen. Het moet voor hem een vertrouwd beeld zijn geweest. Vanuit de dorpen trok de herder met zijn kudde de velden in op zoek naar een grazige weide. Maar ook is het een beeld dat het joodse volk bekend is. Want ook wij zingen het zo vaak: "Want mijn herder is de Heer. Nooit zal er mij iets ontbreken." God wordt gezien en ook ervaren als de herder die zijn volk leidt.

Opmerkelijk bij de goede herder is, dat, wanneer hij van zijn schapen spreekt, hij daarbij ahw elk dier apart voor ogen heeft. Het is nooit zomaar een massa dieren. Elk diertje telt mee. Elk dier is zelfs zo belangrijk, dat de wetten van de economische logica niet tellen. Als er van de 100 schapen er één diertje zoek is, dan gaat de herder op zoek en laat zelfs de 99 alleen achter. Dat ene schaap is hem grote risico's waard. Voor God heeft elke mens een onvervangbare waarde.

Maar de schapen zij hun herder ahw ook dankbaar. De goede herder heeft het vertrouwen van zijn schapen. Zijn stem is hen vertrouwd. Ze volgen hem. Ze weten zich dan veilig, zeker als er gevaar dreigt. Dat schenkt de herder voldoening en vreugde in zijn vak.

Als Jezus de menigte ziet, voelt Hij medelijden en Hij gaat hen uitvoerig onderrichten. Jezus ziet het verdriet van mensen, maar Hij ziet ook wat de oorzaak is van zoveel verdriet. Er is het verdriet van een ziekte, maar het meeste verdriet is het gevolg van de liefdeloosheid in de omgang van mensen met elkaar. Zijn onderricht heeft tot doel ons tot een andere mentaliteit te brengen om verdriet te voorkomen. Zo heeft Hij ons de Bergrede gegeven. Daarin horen we: "Hebt uw vijand lief en bidt voor wie u vervolgen." Of:

"Oordeelt niet, opdat ge niet geoordeeld wordt. Veroordeelt niet, opdat ge niet veroordeeld wordt." Of: Schenk vergeving en wees niet onnodig hard voor elkaar." In Jezus'herderlijke zorg heeft Hij ook een nieuwe wereld voor ogen, Gods Koninkrijk van liefde, vrede en gerechtigheid.

Op deze vierde zondag in de paastijd staat elk jaar de figuur van de Goede Herder centraal. Daarbij wordt ook tot uitdrukking gebracht, dat Jezus deze herderlijke zorg voor mensen ook aan zijn Kerk heeft opgedragen. Zijn Boodschap mag niet verstommen. Zijn liefde moet concreet zijn. Iedere mens telt mee. Iedere mens heeft waarde. Iedere mens verdient liefde.

We weten, dat het aantal mensen afneemt, die zich zo met de Heer Jezus hebben verbonden, dat ze niet van Hem kunnen zwijgen. Het woord Gods in de gezinnen dreigt stil te vallen en de roepingen tot het priesterschap zijn te beperkt. In dit jaar van het geloof willen we in het bijzonder aandacht vragen voor het geloof in Jezus, onze Heiland en verlosser. Hij neemt mensen in zijn dienst om de goddelijke zorg voor mensen uit te dragen en concreet te maken.

Daarvoor willen wij uw aandacht vragen in dit weekend.